
Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče

639 00 Brno, Vídeňská 270/60

24. února 2010

Vážený pane ministře,

jako profesní občanské sdružení působící v oboru památkové péče jsme od zveřejnění výsledků kontroly obnovy Karlova mostu v roce 2008 připraveni podpořit další pozitivní činnost Ministerstva kultury v této záležitosti, zejména tu, která by vedla k nápravě. Jsme ale přesvědčeni, že ministerstvo mělo být v tomto smyslu činné a to již od zjištění nedostatků. Zákon o státní památkové péči a správní řád obsahují řadu vhodných opatření pro zjednání nápravy. S politováním jsme Vám, vážený pane ministře, nyní, téměř již 16 měsíců od provedení kontroly, nuceni sdělit, že po logickém selhání přeneseného orgánu státní památkové péče na vlastníka Karlova mostu ani ústřední orgán státní památkové péče pro fyzickou nápravu věci neudělal jediný krok, který veřejnost měla právo z povinností stanovených mu zákonem očekávat.

Ministerstvo ponechalo vlastníka, aby dál ničil jednu z nejvýznamnějších národních kulturních památek, která v rámci historického jádra Prahy náleží i ke světovému dědictví. Přitom mělo povinnost přezkoumat rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy z 30.10.2008, teprve které s jeho právní mocí 13.11.2008 umožňuje bez dalšího fyzické provádění prací na mostovce a zábradlí. Obnova podle stavebního povolení, přesněji podle dřívějšího závazného stanoviska MHMP z 17.1.2006 je totiž vázána na splnění řady dalších podmínek. Zejména tu jsou podmínky představující důkladnější přípravu ve smyslu průzkumových prací, na které měly navázat podrobnější a jednoznačnější projekty obnovy (pro výběr zhotovitele a realizační), přičemž každý stupeň této přípravy má vlastník povinnost ze zákona předložit orgánu státní památkové péče s žádostí o závazné stanovisko. Tyto podmínky uspokojivě naplněny nebyly, stejně jako dosud nebyl proveden stavebně historický průzkum (to ani na standardní úrovni) uložený vlastníku jako podmínka pro přípravu obnovy již závazným stanoviskem MHMP z 14.5.2004! Také tato skutečnost náleží mezi důkazy, že vlastník nemohl nabýt rozhodnutím MHMP z 30.10.2008 žádné právo v dobré víře ničit národní, evropské a světové kulturní dědictví. Dokazuje to rovněž, že si byl vlastník celou dobu vědom porušování povinností, které mu beztrestně procházelo jen z důvodu, že osoba odpovědná za výkon státní památkové péče je jeho zaměstnancem. Jiná situace však mohla nastat tehdy, když se činností na Karlově mostě začal zabývat ministerský orgán. Nehledě na již vyjádřenou podjatost pracovníků státní památkové péče, soudíme, že rozhodnutí z 30.10.2008, které mělo činnost vlastníka dodatečně legalizovat, nevzniklo způsobem příliš vzdáleným podvodu. Mnohé podezřelé okolnosti jeho vzniku lze tušit, naprosto jisté však je, že mohlo být vydáno jen porušením zákona jak ze strany orgánu státní památkové péče, tak ze strany vlastníka. Jako důkaz, že vlastník předmětným rozhodnutím nemohl nabýt práva v dobré víře, toto naprosto postačuje. Co se pak týče ústředního orgánu státní památkové péče, máme za to, že měl důvod i možnost oproti našemu tušení velmi dobře se seznámit s tímto rozhodnutím a včas podniknout kroky k nápravě. Odbor památkové péče Ministerstva kultury však v souladu se zákonem nečinil ani po našem podnětu datovaném v Brně 29.4.2009 a jeho odmítnutí z 1.7.2009 dnes vnímáme jako maření úkolu státní památkové

péče, a to již přímo jejím ústředním orgánem. Nyní se však jedná též a především o usnesení z 20.1.2010 o zastavení řízení o přezkumu rozhodnutí MHMP z 30.10.2008.

Odbor památkové péče Ministerstva kultury jako jediný důvod pro zastavení řízení v odůvodnění usnesení uvedl, že „*práva účastníka řízení nabytá v dobré víře jsou takového rozsahu, že převáží výše uvedené pochybení a nezákonnost obou řízení*“. **Ministerstvo zde** tedy především **neplnilo úkol státní památkové péče**, naprosto nedůvodně argumentovalo právy účastníka nabytými v dobré víře a nehodnotilo škodu způsobenou na veřejném zájmu, zde na dalším zachování hmotného kulturního dědictví, které náleží mezi národní i světové. Jen náklady na nápravu věci by přitom přesáhly prostředky vynaložené na dosud provedené práce, což však ani zdaleka nevyjadřuje celou újmu na veřejném zájmu. Ministerstvo přitom dále zcela pominulo, že vyčíslení možné škody účastníkem řízení, když by rozhodnutím MHMP z 30.10.2008 právo ničit kulturní dědictví v dobré víře nabyt, což nenastalo, neodpovídá pracím provedeným od jeho právní moci, když do té doby byly prováděny bez právního důvodu. Usnesení z 20.1.2010 je **urážkou práva** a špatnou zprávou občanům, kteří v naplnění zákona alespoň čistě státním orgánem dosud věřili. Vzhledem k významu Karlova mostu půjde také o mezinárodní ostudu, zůstane-li vše tak, jak ministerstvo dosud rozhodlo. Snad právě jako profesní občanské sdružení, jehož členská základna je tvořena zejména současnými a bývalými pracovníky státní památkové péče, velmi citlivě vnímáme ten důsledek předmětného usnesení, že nejde-li přezkoumat rozhodnutí v tak významném a právně jasném případě, **nebude to již nikdy možné v žádném jiném**. Přitom právě toto rozhodnutí, jak jsme se již při přípravě podnětu z 29.4.2009 obávali, brání nezbytné aktivní činnosti ze strany orgánu státní památkové péče, která by vedla k fyzické nápravě. Stěží lze totiž nařizovat opatření, které by bylo v rozporu s předmětným rozhodnutím. A bez toho vlastník, jak jeho statutární orgán opakovaně vyjádřil před médii, nic, co by znamenalo předělání dosavadní vadné práce, neučiní.

Odkazem na zápis ze semináře pořádaného dne 27.1.2009 v našem dřívějším podnětu jsme měli na mysli jako nejdůležitější náplň navrhovaného opatření pod bodem 9 **kompletní přezdění zábradlí**, neboť jsme nabyli poznání, že tu nejde například jen o nevratnou fyzickou ztrátu kamenných bloků, ostudné opracování nových a naprosto špatné nové vyzdění ve smyslu spíše estetickém, ale že **takto** v rozporu s historickou technikou **provedené zábradlí nemůže ani fungovat**. Petr Růžička později ve Zprávách památkové péče č. 69/2009/4 tento problém analyzoval také v článku Kritická poznámka k technologii přezdívání zábradlí Karlova mostu a po nedávných mrazivých dnech se prokázalo, že jsme se nemýlili. Teplotní smrštění zábradlí vyzděného na příliš pevnou hydraulickou maltu způsobilo smykové namáhání kamenných bloků, které se začaly rozlamovat, což bude pokračovat. Teploty přitom mohou dosáhnout i mnohem nižších hodnot, třeba i pod -20°C, kdy dojde k dalším poruchám, a zatím lze jen tušit, jaké důsledky bude mít letní ohřev zábradlí sluncem, kdy odhadujeme zvýšení teploty třeba až na 60°C. Kdyby se tímto ministerstvo zabývalo, přičemž nemělo vycházet jen z přílohy našeho podnětu, ale, jak jsme v něm uvedli, například také z podkladů, které si pro přípravu obnovy nechal vypracovat již dříve právě onen „nevinný“ účastník řízení, mělo by další důkaz, že rozhodnutím nerespektujícím tuto skutečnost, přesněji vydaným na základě jeho vědomě vadné žádosti, která tuto problematiku důsledně neřešila, nemohl nabyt práva v dobré víře.

Vážený pane ministře, považujte tento dopis za **podněty k činnostem**, které nyní příslušejí jen Vám:

1. Přezkum usnesení z 20.1.2010 zn. MK 654/2010 OPP, sp. Zn. MK-S 6984/2009 OPP, jako vydaného v rozporu se zákonem. Jedině to může napravit obraz ministerstva u

veřejnosti i to, aby toto usnesení nebylo precedentní pro všechny obdobné případy. Pouze takto Česká republika současně prokáže, že je schopná dostát svým mezinárodním závazkům při ochraně evropského a světového dědictví. Tento podnět podáváme podle § 42 správního řádu, v jehož smyslu očekáváme ve zde stanovené lhůtě 30 dnů odpovídající reakci.

2. Vypátrání a postih odpovědné osoby za toto usnesení mařící úkol státní památkové péče. Zde poznamenáváme, že nemusí jít přímo nebo pouze o osobu pod usnesením podepsanou, nýbrž o někoho mezi ní a Vámi. Soudíme tak z velmi průhledných (jakoby záměrných) jeho vad, které nepřipouštějí žádnou pochybnost o povinnosti je ze zákona přezkoumat. Soudíme tak i z toho, že (ač je běžné takové usnesení pouze poznamenat do spisu) bylo z ministerstva expedováno na veřejnost, kde bylo nezbytné očekávat jeho napadení mimořádným opravným prostředkem. Podotýkáme, že tuto nám neznámou osobu podezříváme ze spáchání trestného činu maření úkolu veřejného činitele. Tento podnět necht' je považován za stížnost.

Za Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče, o. s. s pozdravem

Mgr. David Otáhal
místopředseda SPPPP

Na vědomí:

Asociace sdružení pro ochranu a rozvoj kulturního dědictví ČR, Karolíny Světlé 5,
Praha 1, 110 00

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, Valdštejnské nám. 3, Praha 1, 118 01